

'B-H-V IS EEN GROTE KNOEIBOEL GEWORDEN'

'Ondanks nieuwe ingrepen blijft het B-H-V-akkoord over de splitsing van de Brusselse rechtbanken en het parket desastreuus voor de Nederlandstalige rechtbanken en rechtzoekenden', zegt advocaat Fernand Keuleener. DOOR INGRID VAN DRAELE

Na een laatste ronde keihard onderhandelen legden de acht partijen die het Vlinderakkoord hebben gesloten vorige week de laatste hand aan de wetteksten die de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde (B-H-V) zullen uitvoeren. Het kiesarrondissement wordt gesplitst en het gerechtelijke arrondissement hervormd. Vooral over dat laatste werd tot op het laatste moment nog aardig wat gebakkeleid. Als gevolg van de ware kritiek vanuit de Nederlandstalige magistratuur werd de tekst op de valreep zelfs nog bijgesteld. Maar of dat het manke B-H-V-akkoord heeft gered, is zeer de vraag.

'Het B-H-V-akkoord is een slecht akkoord van bij de aanvang. In plaats van problemen op te lossen, zal het veel nieuwe problemen doen ontstaan. De recentste wijzi-

gingen sterken dat nog aan. Het is een grote knoeiboel geworden', zegt Fernand Keuleener, een door veel magistraten erkend expert in de materie en bekend als advocaat van de Belgische bisschoppen. 'Van bij de aanvang hebben de Vlaamse partijen een torenhoge prijs betaald voor de splitsing. Enerzijds komt er inderdaad een afzonderlijk parket voor Halle-Vilvoorde met een eigen Nederlandstalige procureur en een zogeheten eigen vervolgingsbeleid. Maar tegelijk wordt het aantal Nederlandstalige rechters bij de *ontdubbeling* van een Nederlandsrechtbanken in een Nederlandsrechtbanken en een Franstalige rechtbanken drastisch verlaagd. De officiële cijfers wijzen nochtans uit dat dit onvermijdelijk moet leiden tot een grote werkoverlast op een achterstand voor de Nederlandstalige rechtzaken.'

'De Nederlandstalige rechtzaken in Brussel zullen binnen de kortste keren een achterstand oplopen.'

taligen nauwer bij de realiteit aansluiten.

'De grootste ramp is afgewend', schreven de kranten vorige week. Door een wijziging in de wetsontwerpen zou de verdeelsleutel voor de Nederlandstaligen van 20 procent naar 27 procent worden opgetrokken.

Keuleener: 'Dat is niet echt correct. Sinds de laatste ingrepen in de wetteksten is er inderdaad sprake van 27 procent rechters voor de Nederlandstaligen, wat zou betekenen dat het huidige aantal Nederlandstalige rechters behouden blijft. Maar er zijn zo veel voorwaarden ingebouwd dat het op basis van de wetteksten hoogst onzeker, om niet te zeggen hoogst onwaarschijnlijk is dat dit percentage ooit zal worden toegepast.'

Trouwens, de Franstaligen mogen vanaf de publicatie van de wet beginnen aan te werven. Vanaf dan worden ook de Nederlandstalige functies afgebouwd, tot de verhouding 80/20 volgens de nieuwe verdeelsleutel is bereikt. Pas wanneer alle functies voor 90 procent ingevuld zijn, dus bijna volledig, worden de rechtbanken opgedeeld. Pas dan mogen de Nederlandstaligen gedurende één jaar onder bepaalde voorwaarden extra mensen aanwerven. Tot ze het percentage van 27 procent hebben bereikt, met andere woorden het huidige niveau.

Maar dat zal niet snel gebeuren? Keuleener: 'Aangezien er nu al zo veel problemen zijn om onder meer parketmagistraten te vinden en er waarschijnlijk zeer veel nieuwe Franstalige griffiers moeten worden gevonden om de huidige Nederlandstalige te vervangen, is het inderdaad de vraag wanneer 90 procent van het vooropgestelde aantal bereikt zal zijn.

Maar na de opdeling komt dan toch binnen het jaar een werklastmeting om de verhoudingen indien nodig recht te trekken? Keuleener: 'Ook daar is het weer de vraag of en wanneer de werklastmeting zal worden uitgevoerd. Dat is hoogst onduidelijk. Als ze er komt, en dat zal de medewerking van de Franstaligen vergen, zal ze ongetwijfeld kunnen aantonen dat

'De vraag is of en wanneer de werklasmeting zal worden uitgevoerd.'

er Nederlandstalige rechters te weinig zijn, wat op zich een goede zaak zou zijn.

Maar de werklasmeting is eenzijdig en asymmetrisch. Ze zal het aantal Franstalige rechters namelijk noot onder de 80 procent van het huidige kader brengen, ook al zouden de metingen wijzen op een overtal. Zo staat het uitdrukkelijk in de teksten. Dat vind ik sterk onderhandeld van de Franstaligen.

De Franstaligen verdedigen zich met het argument dat ze ook extra rechters nodig hebben om de achterstand in fiscale dossiers op te vangen.

Keuleener: 'Misschien wel. Maar voor een arrondissement dat voor een groot deel bestaat uit Nederlandstalige gemeenten is het toch opmerkelijk dat het aantal Franstalige rechters zal toenemen en het aantal Nederlandstaligen hoogstwaarschijnlijk zal afnemen. Ook al spreekt men de hele tijd over een splitsing, het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde blijft onaangeroerd. Enkel het parket wordt effectief gesplitst. Er wordt een afzonder-

lijk parket gecreëerd voor Halle-Vilvoorde.

Staatssecretaris voor Institutionele Hervormingen Servais Verherstraeten (CD&V) bepleit de splitsing van het parket: zo krijgt Halle-Vilvoorde de kans op een eigen vervolgingsbeleid.

Keuleener: 'Daar heb ik mijn twijfels bij. De Nederlandstalige substituten worden in een eerste fase bijgestaan door 20 procent uit Brussel gedeputeerde Franstalige en functioneel tweetalige magistraten. Die zijn weliswaar operationeel afhankelijk van de Nederlandstalige procureur des Konings van Halle-Vilvoorde, maar hiërarchisch blijven ze ondergeschikt aan de Brusselse procureur des Konings.'

Het doel is dat ze bij voorrang strafbare feiten behandelen gepleegd door verdachten die voor een procedure in het Frans kiezen en niet in het Nederlands. Maar de vraag rijst waarom die aanpak nodig is. Waarom kunnen die feiten niet behandeld worden door tweetalige Nederlandstaligen van het parket van Halle-Vilvoorde? Overigens worden dergelijke dossiers momenteel behandeld door tweetalige Nederlandstalige magistraten van het Brusselse parket. Hun vervolgingsbeleid heeft de voorbije jaren behoorlijk goed gewerkt.'

De wetteksten moeten nog naar de Raad van State.

Keuleener: 'Ik hoop dat ze er zeer kritisch bekeken zullen worden. Ik vraag me trouwens af of de Raad wel alles zal slikken, zoals het nieuwe en niet onbelangrijke artikel 23 quater dat wordt toegevoegd aan de taalwet van 1935. Volgens dat artikel zouden de Franstalige en de Nederlandstalige arrondissementrechtbanken (*samengesteld uit voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg, van koophandel en van de arbeidsrechtbank, mdr.*) voortaan in geval van betwistingen over sommige fundamentele bepalingen van de taalwet samen oordelen. En dat zonder mogelijkheid van verzet of beroep. Dat opent de deur naar de ondermijning van de taalwet en kan een impact hebben die veel verder reikt dan Brussel.'

Aantal rechters in Brusselse rechtbanken

